

ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς γενέσεως τῶν ἐν τοῖς φυτοῖς ὑφισταμένων ἡλεκτρικῶν ρευμάτων, ἅτινα πρὸ αὐτοῦ ὁ κ. Kunkel ἀπέδωκεν εἰς τὴν καθαρῶς μηχανικὴν ἐνέργειαν τοῦ ὕδατος, συνεπέραναν οὗτος ὅτι, ἂν ἑνὸς μὲν οὐδόλως ἀμφίβολον εἶνε ὅτι τὰ ἡλεκτρικὰ ταῦτα ρεύματα ὁφείλονται εἰς τὴν ἐν τοῖς φυτοῖς μεταβολὴν τῶν διαφορῶν φύσεως οὐσιῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν ἀναπνοὴν τοῦ ὀξυγόνου καὶ τὴν ἀπορροίωσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ἂν ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ κίνησις τοῦ ὕδατος δυνατὸν μὲν νὰ συντελῇ πως εἰς τὴν γένεσιν τῶν ἡλεκτρικῶν ρευμάτων, ἀλλὰ βεβαίως ἢ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια αὐτοῦ εἶνε δευτερεύουσα.

Κατὰ τοὺς ἐν τοῖς Annales des mines δημοσιευομένους πίνακας, αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι παρήγαγον, κατὰ τὸ 1894, μεταλλικὰ μὲν προϊόντα (χυτοσίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν, χαλκόν, μόλυβδον, ψευδάργυρον, ὑδράργυρον, νικέλιον, ἀργίλλιον, κασσίτερον, ἀντιμόνιον καὶ λευκόχρυσον ἀκατέργαστον) ὀλικῆς ἀξίας 302 307 322 δολλαρίων, μὴ μεταλλικὰ δὲ προϊόντα (γαϊάνθρακα, λιγνίτην, κτλ., ἀνθρακίτην, λίθους πρὸς οἰκοδόμησιν, πετρέλαιον, ἄσβεστον, ἄλας, θεῖον, γύψον, ἄσφαλτον, βρώμιον, σμύριδα, κτλ.) ὀλικῆς ἀξίας 356 216 615 δολλαρίων, ἔτι δὲ καὶ ἕτερα ἀξίας 10 000 000 δολλαρίων. Οὕτω ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν ἐν ταῖς ἠνωμέναις Πολιτεῖαις ἐξωρυχθέντων ὀρυκτῶν ἀνέρχεται, κατὰ τὸ 1894, εἰς 668 524 537 δολλάρια.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, αἱ Βρεττανικαὶ νῆσοι ἐξώρυσαν ὀρυκτὰ (γαϊάνθρακα, λιγνίτην, χυτοσίδηρον καὶ σίδηρον) ὀλικῆς ἀξίας 460 203 861 δολλαρίων (2 301 019 306 φρ.), ἥτοι περίπου τὰ 2/3 τῆς παραγωγῆς τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΕΡΩΝ.—Ο Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, ἔργον εἰς πρῶτον πίντε, ὑπὸ Δημ. Κορομηλά, μέλος Σάλλερ.—ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ ἀνεδιθάσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας τοῦ κ. Δ. Κορομηλά, τοῦ πολυγράφου τούτου νεωτέρου δραματοποιού. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀπὸ τῆς πέμπτης χρόνος οὐδαμῶς ἐπαρκῆ ἡμῖν ὅπως γράψωμεν ἐκτενῶς, ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψὴν κρίνοντες τὸ ἔργον, ἀναβάλλομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο τῇ ἐπιούσῃ κυριακῇ, περιοριζόμεθα δὲ νῦν εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἐπιτυχής. Ἡ ὑποδουαμένη τὸ πρόσωπον τῆς Βοσκοπούλας δεσποινὶς Αἰκατερίνη Βερώνη καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦτον καθὰ ἡ καλλιτεχνία τοῦ θεάτρου διδάσκει ἀπέδωκεν, ὥς πράγματι καλλιτέχνις, ἥδε δὲ καὶ τὰ ἅσματα ὁρθῶς λίσαν. Ὡς γνωστὸν δὲ κέκτῃται γλυκεῖαν φωνὴν salon. Ὁ δὲ

κ. Πεταλᾶς εἶχε τὸ ἀρειμάνιον καὶ γενναῖον τοῦ ὀρεινοῦ, ὅπερ ὁ χαρακτῆρ τοῦ Μήτρου ἀπαιτεῖ, ἔφαλε δὲ καὶ τὸ ἥσυχον τῆς Βοσκοπούλας τοῦ Ζαλοκώστα, ὅπερ ὁ κ. Ταβουλάρης πέρυσιν δὲν ἔπραξεν. Ἐπιτυχὴς ἦν ἡ κ. Βοναδέρα ὡς Γιάνναϊνα. Ἡ δὲ δεσποινὶς Σμαράγδα Βερώνη, ὠραίας ποιμενίδος, ὡς ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, περιβεβλημένη στολὴν, παρουσίασεν ἡμῖν θαυμασίως τὴν Κρουστάλλω μετὰ πολλῆς χάριτος. Καλῶς ὑπεκρίναντο ἐπίσης ὁ κ. Δ. Βερώνης, ἀληθὴ γερῶ-Χρόνην ἀποδοῦς, ὁ κ. Κόκκος (Διάκος), ὁ κ. Παρασκευόπουλος (Γκέργας), ὁ κ. Κουρῆς.

Ἐπισκοποῦντες τὴν θεατρικὴν κίνησιν τῶν παρισίνων θεάτρων, παρατηροῦμεν ἐν πρώτοις ὅτι ἡ ἐλθνικὴ ὑποθέσεως κωμῳδία *Λυσιστράτη*, περὶ ἧς ἐποινισάμεθα λόγον ἐν προτέροις ἐπιθεωρήσεσιν, συνεπλήρωσε τὴν πεντηκοστὴν παράστασιν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ ἐξακολουθεῖ διδασκόμενον τὸ παλαιὸν ἔργον τοῦ Δουμᾶ *Un père prodigue*. ὃς τὸ πρῶτον ἐδιδάχθη ἐν τῷ Γυμνασίῳ, τῷ 1859, καὶ ὅσπερ ἐπανελάβη ἐν τῷ *Vaudeville* κατὰ τὸ 1880, θεωρεῖται δὲ ἐν τῶν μᾶλλον αὐθεντικῶν ἀριστουργημάτων τῆς νεωτέρας κωμῳδίας. Ὁ Sarcy ἔγραψεν ἡμίσειαν ὠδεκάδα ἐπιφυλλίδων περὶ τῆς κωμῳδίας ταύτης κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ τρεῖς ἕως τέσσαρας ἐποίησατο περὶ αὐτῆς διαλέξεις. Ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐπανελήθη ἡ *Musotte*, κωμῳδία τῶν καλλιστῶν, τῶν Maupassant καὶ Nornmand.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἐφημερίδες τινὲς ἀνέγραψαν πρὸ μικροῦ κατὰ πληροφορίαν ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν Brunswick, ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Ἑρρίκου Litolf, μελοποιεῖ ὅλην τοῦ Βασίλειος Ἀῆρ κατὰ τὸ δρᾶμα τοῦ Schakaspeare καὶ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο, κτῆμα τοῦ κ. Θεοδώρου Litolf, ἐκδότου ἐν Brunswick, προὔκειτο προσεχῶς νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τινι μεγάλῳ γερμανικῷ θεάτρῳ. Ἐν ταῖς πληροφορίαις ταύταις πλεῖσται ὑπάρχουσιν ἀνακρίβειαι, ἃς ὁ τῶν Παρισίων Χρόνος ἐνανορβοῦ οὕτως.

Ἐν πρώτοις, ὁ Βασίλειος Ἀῆρ οὐδαμῶς ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Ἑρρίκου Litolf ἐν Brunsmeck εὑρέθη. Τὸ λυρικὸν τοῦτο δρᾶμα συνετέθη ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ μελοποιεῖ δ' αὕτη τοῦ Βασίλειος Ἀῆρ ἦτο καὶ εἶνε παρὰ τῇ χάρᾳ Litolf, μόνῃ κληρονόμῳ τῶν ἔργων καὶ δικαιωμάτων τοῦ συζύγου αὐτῆς. Αὕτη δὲ οὐδόλως ἐπελάθετο ὅτι ὁ μελοποιὸς τοῦ *Dernier Jour de la Terreur* ἦν γαλλικῆς καταγωγῆς καὶ ἐπολέμησε κατὰ τὸ 1870 ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, ἐπομένως γινώσκει ὅτι τὸ τελευταῖον ἐκείνου ἔργου δεὸν νὰ παυχθῇ ἐν Παρίσις.

— Ὁ «Καλλιτέχνης Κόσμος» τῶν Παρισίων παρίσταται ἀναλαβὼν τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν θεατρικῶν ἐξοχότητων. Οὕτω, κατεριωνευσάμενος τῆς Σάρρας Βερνάρ, ἥτις ῥητίον ἐν παρῳῳ θριαμβεύει ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῆς Πάττης, ἀναδημοσιεύων ἀποσπάσματα ἰταλικῶν ἐφημερίδων δυσμενῶς περὶ αὐτῆς γραψαῶν καὶ ἀποφανθειῶν ὅτι ἐξησθένησεν ἡ φωνὴ αὐτῆς. Ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἡ ἐπιθεσις ἐπεκταθῇσεται καὶ ἐπὶ ἄλλων, οἷον τοῦ Mounet Sully, τοῦ Coquelin κλπ. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι αἱ κρίσεις τοῦ «Καλλιτέχνη Κόσμου» ἥκιστα μεταβάλλουσι τὰ πράγματα.

- 1) Πρωτεύουσα τῆς νήσου Μαδέρας.
- 2) Ἐν τῇ Λιβονίᾳ (Βαλτικαῖς ἐπαρχίαις).
- 3) Ἐν Ἀλγερίᾳ.
- 4) Πόλις τῆς ὁμώνυμου χώρας τῆς Βορειοδυτικῆς Ἀφρικῆς.

— Ὁ Κάρολος Dancle, γνωστὸς ὡς ἔξοχος καθηγητὴς καὶ συνθέτης, ἐδημοσίευσε τὸν ἐπιγραφόμενον *Notes et souvenirs*, μετὰ καταλόγου τῶν ἔργων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν διασῆμων βαρβιτιστῶν (*violinistes*). Ὁ τόμος οὗτος ἐνέχει ἀκριβεῖς λεπτομερεῖας περὶ τοῦ συγγραφέως καὶ πληροφορίας περὶ τῶν νεωτέρων αὐτοῦ· τὰ δὲ περὶ αὐτῶν ἀνέκδοτά εἰσιν ὡς πλεῖστα. Τοιοῦτον τι φέρεται καὶ περὶ τοῦ διασῆμου ζωγράφου τῆς Ἀποθεώσεως τοῦ Ὁμήρου Ingres, ὅστις ἔπαιζεν ἐπίσης ἄριστα βάρβιτον, ἦν δὲ θαυμαστής τοῦ Mozart καὶ τῶν ἀρχαίων μελοποιῶν.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὸ σπουδαιότερον θέμα τῶν πολιτικῶν συζητήσεων τῆς ἐβδόμης ταύτης ἀπετέλεσεν ἡ ἐν Βερολίῳ θερμὴ πρὸς τὸν διάδοχον τοῦ ρωσικοῦ θρόνου ὑποδοχὴ καὶ αἱ ἐνθερμοὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' προπόσεις τοῦ γερμανοῦ μονάρχου, ὅστις ἄχρι τοσοῦτου ἐξώθησε τὴν ἐνδειξὴν συμπαθείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας, ὥστε ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν ὡς τὴν προσωποποιήσιν τῆς μοναρχικῆς ιδέας καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παραδόσεων τῆς γερμανορρωσικῆς φιλίας. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐπελάβετο σύμπας τοῦ ζητήματος καὶ εἰς διαφόρους προέβη κρίσεις, τεινούσας εἰς τὸ ὑποδείξαι ὅτι ἀρκοῦντως προελαινεται ἡ ὁδὸς εἰς τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν ἀρχαίων ρωσογερμανικῶν σχέσεων καὶ διασπᾶται ἡ γαλλορρωσικὴ συμφωνία διὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν. Καὶ ἐνθεν μὲν ἐνία τῶν γερμανικῶν φύλλων πειρῶνται νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι ἡ ἐν Βερολίῳ συνδιάλεξις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πρὸς τὸν τσάρεβιτς ἐστράφη περὶ διάφορα ζητήματα, ἀναγόμενα εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν, ἐνθεν δὲ τὰ σπουδαιότερα τῶν ὁργάνων τοῦ ἰταλικοῦ τύπου, θεωροῦντα ὡς ἐπικειμένην εἰ μὴ ὡς τελείως ἐπιτευχθεῖσαν τὴν ρωσογερμανικὴν προσέγγισιν, καὶ οἰοῦναι φοβούμενα μὴ ὡς συνέπεια τοῦ τοιοῦτου γεγονότος ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ ἡ τῆς Ἰταλίας ἀπομόνωσις, ἦν οἱ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου σύμβουλοι παρέστησαν ὡς συνεπαγομένην ζημίαν εἰς τὰ ἰταλικά συμφέροντα πολλῶν φθορωτέρων τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς προσχωρήσεως τοῦ βασιλείου εἰς τὸν τριπλοῦν σύνδεσμον, ἀποφαίνονται ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς χερσονήσου καθήκον ἔχει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπονέμουσα εἰς τὴν γερμανικὴν φιλίαν οἷαν καὶ ἄχρι τοῦδε σημασίαν καὶ νὰ παύσῃ πᾶσαν συζήτησιν περὶ τῆς τριπλῆς συμμαχίας· τὰ ἰταλικά φύλλα, ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς ταύτην προσχωρήσεως τῆς Ἰταλίας ὑποδεικνύοντα, προβαίνουν ἄχρι καὶ τοῦ κηρύξαι ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς χώρας αὐτῶν τοσοῦτ' μᾶλλον ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ τὴν τοιαύτην συζήτησιν ὅσ' ὁ τριπλοῦς σύνδεσμος οὐ μόνον διὰ καταλλήλου συνθήκης καθιερώθῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπαγίωθῃ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους.

Εὐνόητος οὐχ ἦν τὸν ὁ σκοπὸς τῶν ταῦτα διατεινομένων. Τὸ φάσμα τῆς γαλλορρωσικῆς συμφωνίας

οὐκ ἔβ' καθεύδειν τοὺς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν τριῶν συμμαχῶν κρατῶν, ἅτε συναισθανομένων τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀπέναντι τῶν πολυπληθεστέρων καὶ στρατιωτικώτερον συντεταγμένων δυνάμεων τοῦ γαλλορρωσικοῦ συνδέσμου, καὶ διηνεκῶς ἐξωθεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκφρασὴν ιδεῶν, ὧν τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ τὸ κρατοῦν νῦν ἐν τῇ Δύσει σύστημα τῶν συμμαχιῶν· ἰδίᾳ οἱ ἐν Γερμανίᾳ, ὑπὸ τοιαύτην ἐργαζόμενοι ἐποψίν, παντὶ ἀγωνίζονται σθένει νὰ ἐκτοπίσωσι τὸ κέντρον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας ἀπὸ τῆς Πετροποπόλεως καὶ νὰ μεταβιβάσωσιν αὐτὸ εἰς τὸ Βερολίον· ζητεῖται δηλονότι νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις, οἷα ἐπεκράτησεν ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1885 ὅτε ὁ πρῶν ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ξυνεκῶς σύμπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπέσειε τὸ φάσμα τῆς γερμανικῆς δικτατορίας ὑπὸ τε πολιτικὴν καὶ ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψίν· ἐπὶ τούτῳ ἀναγράφονται ἐν ταῖς οἰκείαις ἐφημερίδι διάφοροι πληροφορίαι, αἵτινες ἐκ πρώτης ὄψεως μεγάλῃν ἐμποιοῦσιν αἰσθησίν, ἅτε προσημαινόμεναι σπουδαίαν μεταβολὴν ἐν τῇ καθόλου πολιτικῇ τῆς Δύσεως, δυνάμεν νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης τῶν πραγμάτων καταστάσεως.

Καὶ κατὰ τινὰς μὲν τῶν πληροφοριῶν τούτων ὁ τσάρεβιτς τὸ δεύτερον μεταθήσεται εἰς Βερολίον ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀρξαμένας ἤδη κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρουσίαν διαπραγματεύσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων, κατὰ τινὰς δὲ ἐπικεῖται συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκρατόρων Γουλιέλμου καὶ Ἀλεξάνδρου, μέλλουσα ν' ἀνασυστήσῃ τὸν πρὸ τῆς τριπλῆς συμμαχίας ὑφιστάμενον σύνδεσμον τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων. Ἀτυχῶς πάντα ταῦτα τὰ διαδιδόμενα ἐπὶ οὐδεμιᾷ στήριζονται στερεῆς βάσεως καὶ ἐπομένως πάντα τὰ ἐπὶ τῶν διαδιδόμενων τούτων ἀνεγειρόμενα πολιτικὰ οἰκοδομήματα καταρρέουσιν ἄφ' ἑαυτῶν, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ρωσία, συνετισθεῖσα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παραδειγμάτων, ἥκιστα ἀποτολμᾷ τροποποιήσιν τῆς ἐφεκτικῆς αὐτῆς πολιτείας ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ ἐν γένει καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλοφρονήσεσιν ἐν μέρει. Καὶ ἀληθῶς αἱ ἀνταλλαγίδαι ἐν Βερολίῳ φιλοφρονήσεις Γουλιέλμου καὶ μεγάλου δουκὸς Νικολάου, αἱ γινόμεναι προπόσεις ἐκατέρου αὐτῶν χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν ἀπαθέστερον τὰ πράγματα κρινόντων ὡς ἀπόρροια τῶν νόμων τῆς διεθνούς ἐθιμοτυπίας καὶ ὡς ἀπαύγασμα τῆς ἐνδείξεως ἀμοιβαίας φιλίας τῶν δύο αὐτοκρατορικῶν αὐλῶν Βερολίνου καὶ Πετροποπόλεως. Αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐν ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Νεῦα ἀνώτεροι πολιτικοὶ κύκλοι, καίπερ ἀνομολογοῦντες τὴν θερμότητὴν ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτευούσῃ δεξιῶσιν τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου, ὥρτως διὰ τῶν ὁργάνων αὐτῶν κηρύττουσιν ὅτι οὐδεμία ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐπέρχεται μεταβολὴ εἰς τὴν ἐν Εὐρώπῃ γενικὴν κατάστασιν, καὶ τοι δυνατόν εἴπειν ὅτι ἡ τῆς Δύσεως εἰρήνη ἱκανῶς ἐκ τῶν ἐν Βερολίῳ γινόμενων ἀγρύτων ὠφέλειας. Ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ιδεῶν οὐδὲν τὸ σαθρὸν ὑπάρχει, ἰδῶς δὲ καὶ τὰ γραφόμενα τοῦ ρωσικοῦ τύπου ὑπολείπονται ἐν μέρει τῆς πραγματικῆς ἀληθείας. Πράγματι αἱ ἀνταλλαγίδαι φιλοφρονήσεις ἐν ταῖς ὁχθαῖς τοῦ